

דרך הדי"ק

מחברתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

מרת משפטים | גיליון 15 | כ"ז בשבט תשפ"ג

סעודה ראשונה

"ויקח משה חצי הדם וישם באגנת ויחצי הדם זרק על המזבח" האדם צריך להתקדש ולהתחבר לחצי הרוחני שלו בשמיים.

בסוף פרשת השבוע השבוע אנחנו מוצאים פלא גדול, משה רבנו עומד וכורת ברית בין הקב"ה לעם ישראל. וכך התורה הקדושה אומרת "ויקח משה חצי הדם וישם באגנת ויחצי הדם זרק על המזבח. ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה".

ורש"י במקום אומר על הפס' "ויקח משה חצי הדם" מי חלקו, מלאך בא וחלקו. דברי התורה האלה ודברי רש"י צריכים הבנה, התורה אומרת לנו שמשה רבנו חילק את הדם ורש"י אומר שבא מלאך וחילק את הדם הזה. את הדם הזה זרקו חצי על בני ישראל וחצי מהדם זרקו על המזבח. צריך להבין מדוע צריך לזרוק חצי על המזבח וחצי על העם? מדוע לדברי רש"י צריך מלאך לבוא ולחלק את הדם הזה חצי בחצי, ומובא (ויק"ר ו, ה) שהמלאך הזה היה דומה למשה רבנו, ויש שאומרים מרבתינו שזה היה המלאך מט"ט שהוא בא וחילק את זה. אם כך למה היו כך הדברים?

ואפשר עוד לשאול, רבותינו הקדושים אומרים על חנוך "ויתהלך חנוך את האלהים ואינוני" חנוך הוא שרו של עולם, שר הפנים של הקב"ה בשמיים. אם כך שואלים המפרשים שרו של עולם היה בבריאת העולם ואם אנחנו רוצים לומר שחנוך הוא שרו של עולם, הרי חנוך נולד רק בשנת שש מאות עשרים ושנים שנה אחרי בריאת העולם, אם כך איך חנוך הוא שרו של עולם?

אלא המפרשים מפרשים ואומרים כך, הפס' "נער הייתי גם זקנתי" (תהלים לז, כה) נאמר על חנוך, מתי שהוא היה בעולם הוא היה נער, אבל גם זקנתי זקן בשמיים. וכך אפשר לבאר לכל אדם יש שני כוחות, הנשמה שלו מחולקת לשנים, חצי נמצא בשמיים וחצי נמצא בארץ. אצל חנוך חצי אחד שלו שהיה בשמיים זה היה המלאך מט"ט וחצי ששני שלו שהיה בארץ זה היה חנוך. ומתי שחנוך עלה בסערה השמימיה, אז הוא נהיה המלאך מט"ט בשלימות.

וכך גם אפשר לבאר על משה רבנו, התורה אומרת על משה רבנו שהיה חצי מלמעלה איש אלוקים מלאך ה' צבאות וחצי מלמטה אדם

בשר ודם. וכך מספרת הגמרא (סוטה יג:) שהייתה מלכות רשעה שהלכה לבדוק את הקבר של משה רבנו והתורה הקדושה אומרת (דברים לד, ו) "ולא ידע איש את קברתו" עלו למעלה על הר ראו את הקבר למטה, ירדו למטה ראו את הקבר למעלה, עמדו למעלה ולמטה מצאו את הקבר גם למעלה וגם למטה. פירושים של הדברים, שמשה רבנו היה גם איש אלוקים וגם איש רגיל, היה מחולק זה וזה ביחד. זו הייתה המעלה של משה רבנו שהיה כמלאך ה' צבאות כמו המלאך מט"ט.

על פי זה אפשר לבאר ולומר, התורה הקדושה אומרת משה רבנו חצה את הדם ורש"י אומר שמלאך חצה את הדם. משה רבנו שהיה כמו המלאך מט"ט הוא חצה את הדם, וכמו שהמדרש אומר שהמלאך היה בדמותו של משה, מתי שמשה היה כאיש האלוקים שחציו מלאך, הוא חצה את הדם.

וזו המעלה הגדולה של האדם, שהאדם יודע להתחבר לחצי העליון הרוחני שלו למעלה, להיות איש אלוקים ולהיות איש קדוש, לעלות ולהתעלות ולהגיע לדרגות הגבוהות ביותר. אסור לאדם אף פעם לעצור, תמיד האדם צריך לשאוף ולומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותיי, להגיע לדרגות הגבוהות ביותר. ומתי שהאדם מתדבק בתורה ומתדבק בקדושה, הוא מגיע לדרגות הגבוהות ומשיג השגות גדולות.

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הדי"ק

אדם צריך לדעת החיים מלאים בדאגות ואדם צריך לדעת איזה דאגות צריך לדאוג אותן, איזה דאגות לא צריך לדאוג אותן, איזה דאגות זה דברים של הקב"ה שהוא יפתור אותן, עד איפה ההשתדלות של האדם צריך להיות, ורק זה ע"י הזכות של התורה אפשר להגיע לגבול הזה. ומעבר לגבול הזה שהתורה הקדושה אומרת עד פה, ובמופלא ממך אל תדרוש (חגיגה יא) ברגע שאדם מגיע למופלא ממך, לדבר שהוא כבר מעבר, שזה עניין של הקב"ה, כל דאגה שהוא דואגת זו דאגת שווא, דאגה שלא יכולה לפתור לו שום בעיה ולא יכולה לעשות לו כלום, והוא רק נכנס לעולם של הייאוש ולעולם הדכדוך.

"וכי יכה איש את עין עבדו.. ואם שן עבדו" שתי הדרכים שאדם יכול להכניע את היצר הרע ולצאת ממנו לחופשי

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע "וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושלחנו לחפשי ושלחנו תחת עינו. ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ושלחנו תחת שנו" אלו שני פסוקים שהתורה הקדושה אומרת לנו שאם אדם מכה את העין של העבד שלו הוא משחרר אותו חופשי, או אם הכה את השן של העבד שלו הוא משלח אותו חופשי.

ועל פי זה אולי אפשר לדקדק ולומר, אדם שרוצה להכניע את היצרים שלו, רוצה לנצח אותם לצאת לחופשי מהיצר הרע ולעלות למדרגה גדולה ביותר, יש שני דרכים לשבור ולנצח את היצר הרע, או לשבור את התאוה של העין או לשבור את התאוה של השן, את התאוה של הראיה ואת התאוה של האכילה.

מתי שאדם שולט על תאוות הראיה והוא נזהר במה שהוא רואה והוא רואה רק דברים קדושים ולא ח"ו מקלקל את עיניו בדברים טמאים. וכך גם באכילה, מתי שאדם שומר על האכילה שלו לאכול רק דברים שהתורה הקדושה מתירה לנו ובצורה שהתורה הקדושה מתירה לנו, והוא מכניע את התאוה של האכילה אז יוצא לחופשי מכניע את היצר הרע והוא שולט על עצמו ולא היצרים שולטים עליו.

וזו המעלה הגדולה ביותר של האדם ששולט על התאוה של העין ועל התאוה של השן. ברית המעור וברית הלשון הם אחד, אם אדם שומר על שתי הבריתות האלה שהן ברית אחת, הוא יוצא לחופשי וזוכה לעלות ולהתעלות למדרגות גדולות וגבוהות ביותר.

"כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם המבקר את הבערה" אדם שהדליק את אש המחלוקת וברח וברח בסוף הוא ישלם על הכל

מובא בפרשת השבוע "כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ושלם המבקר את הבערה" אז אולי אפשר לדקדק ולומר על פי דברי רבותינו "כי תצא אש" האש יצאה ולא יודעים מהיכן היא יצאה, והאש היא אש המחלוקת, תמיד כשמתחילה המחלוקת לא יודעים מי הדליק את האש, פתאום יש מריבה גדולה ואנשים חושבים מי הדליק את המריבה, מי הדליק את האש. האנשים שבד"כ מדליקים את הבעירה, מדליקים את האש הם מדליקים את המחלוקת ובורחים, לא נשארים. יש טבע של אנשים להדליק מחלוקות ולברוח שלא יתפסו אותם שהם עשו את המחלוקת.

אז התורה הקדושה אומרת "כי תצא אש" פתאום יש אש, יש מריבה ואנחנו לא יודעים מי עשה את המריבה. "ומצאה קצים ונאכל גדיש" הכל נשרף, המחלוקת מבערת ומכלה את הכל. התורה הקדושה מבטיחה ואומרת "שלם ושלם המבקר את הבערה" זה שהדליק את האש, אפילו שלא יודעים מי זה, אפילו שהוא מתחבא ולא יודעים שהוא הד" ליק את האש, "שלם ושלם" בסוף הוא ישלם על כל מה שהוא עשה. וכך רואים שפתאום נופלות על אנשים צרות ובעיות קשות, חורבנות ואסונות קשים ולא מבינים למה, הסיבה היא כי הדליקו פעם מחלוקת גדולה ולא ידעו שזה הם. הקב"ה מסובב את הכל עלית העילות וסיבת הסיבות שבסוף הם ישלמו על האש שהדליקו.

לקבלת ספר דברים בחינם באזור מגוריים:

@seferdvarim

058-5026955

שאלה:

כבוד הרב רצינו לשאול מה השם מצפה מאיתנו שנוכל לשמח את הקב"ה בזמן הזה?

תשובה:

לכל אחד יש את התיקון שלו בחיים. יש ארבע יסודות אש מים, רוח ועפר.

יש אדם שהוא יסוד האש, אז יש לו כעס, כל הזמן עצבים. אז העבודה שלו לשלוט על העצבים - שלטת על העצבים שלך שימחת את השם.

רוח זה אדם שכל היום אוהב לדבר לשון הרע. "הוא אמר", "הוא עשה", "הוא כך" ו"הוא כך" - תפסת את עצמך שימחת את השם.

מים זה תאוה, אדם רוצה לגנוב, לעשות עבירות, לעשות כך - עצרת את עצמך שימחת את השם.

עפר זה אנשים מדוכאים, כל היום עצובים, כל היום רע, כל היום לא בסדר, כל היום "הוא אמר לי", "הוא עשה לי", "הוא רמז לי", "אמרתי לו", "הוא לא אמר לי" - עצרת את זה שימחת את השם.

כל אחד צריך לדעת מה היסוד שלו, ומה שהיסוד שלך תקשור את עצמך ובזה עשית נחת להשם.

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם"
כל צרה או בעיה שבאה לאדם צריך לקבל בשמחה כי זה תיקון מגלגול קודם.

מובא בפרשת השבוע "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" אומר הזוהר הקדוש פתח ר' שמעון ואמר ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם.. אליו אינו סדורין דגלגולא. שואלים כל המפרשים מה הקשר בין ואלה המשפטים לאלה גלגולים?

אלא צריך לבאר ולומר, לפעמים קורה לאדם צרה והאדם אומר לעצמו לא מגיעה לי הצרה הזו או הבעיה הזו, למה הקב"ה מביא לי את הצרה הזו. פתאום נופל על האדם משפט או דבר שהוא יודע שאינו אשם והוא עומד ומתמוזד עם דבר שהוא לא קשור אליו ולא שייך אליו, אין לו אף אשמה בדבר הזה.

אומר רבי שמעון בר יוחאי ואלה המשפטים אם נפל עליך משפט או צרה ובעיה, אז תדע שלא חייב להיות שזה קרה בדור הזה או בגלגול הזה הדבר שנגרם לך הצרה או הנזק הזה, אלא זה בא מגלגול קודם ואתה משלם על דבר של גלגול קודם וזה תיקון של גלגול קודם.

יש סיפור שמביאים רבותינו הקדושים על סוחר סוסים וחמורים שהיו מעבירים סחורה ממקום למקום. אחד הסוסים שהיה מבוגר, בקושי היה אוכל אבל היה עובד חזק וקשה מאוד. יום אחד אותו סוחר נכנס למשרד שלו ועבר על כל הפתקים של האנשים שחייבים לו כסף, הוא הגיע לפתק של אדם שהיה חייב לו כסף ואמר האיש הזה כבר נפטר, אין לי למה לשמור את הפתק הזה ואני מוחל לו אפילו שלא שילם לי. איך שאמר שהוא מוחל לו וקרע את הנייר, אותו סוס שהיה לו בחוץ נפל ומת. הלך אותו אדם לרב שלו ואמר לו, היה לי סוס שהיה עובד חזק מאוד וקשה ביותר, ביום שמחלתי על הכסף והחוב שאדם אחר חייב לי באותו רגע נפל הסוס ומת, שאל את הרב מה זה?

ענה לו הרב, תדע שאותו אדם היה חייב לך כסף והוא עלה לעולם האמת, ובעולם האמת החליטו שיחזור לעולם הזה בתור סוס כדי לעבוד קשה ולהחזיר לך את הכסף. מתי שמחלת לו, הוא גמר את התיקון. בחיים, אדם שחייב לאדם דבר הוא יתגלגל עד שיחזיר לאדם את הדבר, מתי שאדם רואה שבחיים שלו פתאום נופלת לו צרה או בעיה, צריך לדעת אלה המשפטים אשר תשים לפניהם אל תקרי משפטים אלא גלגולים, זה גלגול שהאדם עומד ומתקן את מה שהוא חייב או עשה מגלגול קודם, הוא עומד ומתקן אותו.

לכן אדם צריך לקבל כל מה שהקב"ה נותן לו בשמחה, כי הוא פורע חוב מדורי דורות שהיה צריך לפורע אותו. והאדם צריך להיזהר לא להשאיר רבב ולנקות ולתקן כל דבר בחיים שלו, שלא ישאר אף עניין בכל החיים שלו והנשמה שלו כי על הכל יביא האלוקים במשפט.

"כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם"
אדם שלא חס על מה ששייך לחבירו ומזיק לו גם התורה לא תחוס על מה ששייך לו.

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע "כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם" אם נסתכל ונתעמק בכל העניין של עבד עברי נראה פלא גדול, יהודי שגנב כסף לחבר שלו ואין לו איך להחזיר את הגניבה, התורה אומרת שלוקחים ומוכרים אותו לעבד במשך שש שנים ובשנה השביעית יוצא לחופשי חינם אין כסף. בעל הבית לוקח את האדם הזה ומחנך אותו אם הוא רוצה עם שפחה כנענית, אם נולדים לו ילדים הם לא נקראים שלו והם לא יוצאים איתו אחרי שש שנים לחירות, אלא הם ממשיכים להיות עבדים כנעניים לעולם.

צריך לשאול התורה הקדושה היא תורה של חסד והקב"ה הוא בעל הרחמים, האדם הזה גנב כסף ונמכר לעבד בהשפלה גדולה שש שנים הוא עבד, אחרי כן מורידים אותו להשפלה יותר גדולה ונותנים לו להתחנך עם שפחה גויה, נולדים ילדים ונהיים עבדים ולעולם מנו תקים ממנו, הוא יוצא אחרי שש שנים ויכול ללכת להיות איש עשיר אבל הילדים שלו נשארים עבדים כנענים אצל בעל הבית הזה לנצח נצחים. נבוא ונשאל התורה הקדושה היא תורה של חסד, תורה של רחמים, אם כך איפה הרחמים בעבד עברי?

אלא רואים פה יסוד גדול, אדם גנב לחבירו כסף ולא ריחם עליו, לקח ממנו דבר שלא שלו ולא נלחם עליו, איבד בלבו את מידת הרחמים על השני, התורה גם מאבדת את הרחמים עליו שילמד שדבר שהוא שלו, הבן שלו שיוצא ממנו הוא יאבד אותו והוא ישאר עבד לעולם.

אדם צריך לדעת את הערך של מה ששייך לחבירו, אם הוא לא יעריך את מה שיש לחבירו גם התורה לא מעריכה את מה ששייך לו. אדם לקח בלי להעריך ובלי לחשוב שחבירו עבד על זה וטרח על זה בעמל ובטורח, אז הקב"ה לוקח את הילד שלו עבד לעולם.

אדם צריך מאוד להיזהר בדברים שבין אדם לחבירו, דברים אלו רגישים מאוד ואדם במרוצת החיים מאבד את הרגש לדברים של החבר שלו. אם אדם מזיק לדברים של החבר שלו גם התורה לא תחוס עליו והתורה תתנהג איתו בדרך שאדם מוזד בה מוזדין לו. איך שהבן אדם מתנהג ככה מתנהגים איתו, הוא יתנהג בצורה בזויה ככה התורה מחזירה לו שזו ההתנהגות איתו.

**אלפים כבר הצטרפו!
ומה איתכם?**

חפשו אותנו: ספר דברים

סגולות הרי"ף

סגולה לרי"ח חודש אדר לקרוא ספר תהלים

מובא ב"ילקוט מעם לועז" על התהלים בשם רבנו חיים ויטאל, שביום ראש חודש אדר יש סגולה גדולה לסיים את כל ספר התהלים.

כל מי שיכול להשתדל לקבל על עצמו יום ראש חודש אדר לסיים את התהלים, זו זכות גדולה וישתדלו להעתיק בעדנו ובעד הישיבה הקדושה, שהקב"ה יפתח שערי שמיים ויהיה ישועה וסיעתא דשמיא גדולה.

ברוכים תהיו.

מעשה שיש בו מוסר גדול, פעם אחת לפני הרבה שנים בזמן של ה"בעל שם טוב" היו שני חייטים שרצו פרנסה, הם היו אנשים פשוטים ביותר, חייטים שהיו עובדים בעבודה פשוטה ביותר, היו תופרים מכנסיים לאיכרים, בגדים לאיכרים, דברים פשוטים ביותר, היו חייטים מהסוג הנמוך ביותר והם החליטו ללכת לחפש עבודה.

איפה ימצאו עבודה, החליטו להסתובב מעיר לעיר, מכפר לכפר, לחפש מי שרוצה בגדים לתפור לו. הלכו כך מעיר לעיר, מכפר לכפר, אספו פה שני רובל, פה שלושה רובל וכך שני החייטים היו עוברים ממקום למקום.

יום אחד החייטים האלה הגיעו לאיזה כפר, הלכו לאיש חשוב יהודי, דפקו בדלת, פתח את הדלת בעל הבית וראו יהודי צדיק, עצוב עם פנים נפולות.

שאלו אותו שני החייטים למה אתה עצוב, למה אתה הפנים נפולות? אמר להם אותו אדם, אני מחכיך, שוכר אדמות מהפריץ של העיר (הפריץ של העיר בכל עיר באותו זמן בפולין, ברוסיה היה לכל ראש עיר פריץ, ממונה של המלך של כל האדמות שלו, כל הבניינים שלו, הוא משכיר לאנשים).

אותו אדם אמר להם, אני חוכר אדמה מהפריץ והפריץ עושה חתונה לבת שלו והפריץ רוצה לתפור בגדים טובים, הוא אמר לי להביא לו חייט והלכתי וחיפשתי לו חייטים, כל החייטים הטובים שאני מביא, הוא אומר שהם לא מספיק טובים ועוד מעט החתונה, לא יהיו לו בגדים, הוא יכול להעניש אותי עונש חמור ביותר.

אמרו לו שני החייטים, אנחנו חייטים, אנחנו נתפור לו. אמר להם, אתם חייטים פשוטים, הוא רוצה חייטים יקרים ומיוחדים בעלי שם גדול, הוא פסל אותם אז ודאי שגם אתכם הוא יפסול.

אמרו לו, מה אכפת לך, תנסה. תיקח אותנו, אנחנו נלך, אולי הוא ירצה אותנו. הסכים, לקח את שניהם לפריץ, אמרו לפריץ, אנחנו חייטים טובים. אמר להם הפריץ, תתפרו בגד ראשון לביתי. תפרו, הוא שמח מהבגד שמחה גדולה. אמר להם, זה מה שאני רוצה, זה הצורה שאני רוצה, זה הסגנון שאני רוצה, תתפרו לי.

חודש ימים עמלו ותפרו לו ולבניו לבנותיו ולנכדים שלו, חודש תפרו כל הבגדים. מתי שתפרו סיימו לתפור, בא לשלם להם. כמה כסף? שש מאת רובל, סכום גדול ביותר עבור חודש עבודה, שזה סכום עצום.

לפני שהלכו, אשתו של הפריץ אמרה לו, תספר להם על היהודי שלא שילם לך שכירות, הוא כבר בבית סוהר שלוש שנים, הוא ואשתו וחמישה ילדים שלו. אמר להם הפריץ, כן, יש אדם שלא שילם לי שכירות והוא כבר בבית סוהר חמש שנים, כמה שנים. שאלו אותו, בכמה כסף תפדה אותו? אמר להם, אם תתנו לי שלוש מאות רובל אני אשחרר אותו.

הסתכלו, הלך לקח אותם לחדר שהוא סוגר שם את האנשים בבית סוהר, ראו איש ואשה יהודים בוכים, ילדים קטנים זרוקים ברצפה בוכים בכי גדול.

אמר אחד החייטים לחברו, הרווחנו שש מאות רובל, בוא ניקח חצי נפדה יהודים, מצוות פדיון שבויים מצווה גדולה ביותר, וחצי השני שלוש מאות רובל שישאר לנו, נחצה מאה חמישים ומאה חמישים. אמר החייט השני, אני לא מסכים, עבדתי קשה, הכסף הזה יסדר אותי לכל החיים, עשרה רובל, חמישה עשר רובל, עשרים רובל אני מוכן לתת, אני לא מוכן לתת חצי מכל מה שעבדתי, את כל מה

שעבדתי.

אמר לו אותו חייט ראשון, בוא ניפרד. חלקו את הכסף, שלוש מאות ושלוש מאות, הוא לקח את השלוש מאות שלו, הלך לפריץ, שילם את הכל

ושחרר את היהודי. היהודי בכה על כתפיו, נישק אותו, אמר לו שהציל את חייו.

שניהם חזרו לעיר, אחד הלך וקנה עסק והצליח ועלה מעלה מעלה עם השלוש מאות רובל, השני שעשה מצוות פדיון שבויים, המשיך לעבוד חייט, לא היה לו פרנסה, היה הולך ומתדרדר מיום ליום, נפל למרה שחורה, נפל לדיכאון, נפל לעצבות, פעם היה לו פרנסה, פעם לא היה לו פרנסה, היה יוצא לקבץ נדבות וכך התדרדר, התדרדר.

עברו שנים, אחד התעשר עושר גדול, השני התדרדר מטה מטה. יום אחד היה איזה עשיר גדול, שהעשיר הזה הלך ברחוב, אותו חייט ראה עשיר, לא היה לו מה לאכול, הוא בא אליו אמר לו, תתן לי פרוטה לקנות אוכל לשבת.

אמר אותו אדם אני אתן לך, נתן לו כסף, עמד אותו עני והתחיל לברך אותו שיהיה לך טוב, שתצליח. אמר העשיר, אני לא צריך ברכות, אני מבורך. נתתי לך פרוטה, שיהיה לך בהצלחה.

אותו עשיר הלך לפגישה קשה שהיתה לו ובפגישה הזאת הכל התהפך לטובתו, כל מה שרצה קרה. הוא הבין שהברכה של אותו חייט עוזרת, מאותו יום כל מה שעשה בחיים חשוב, היה הולך לחייט לבקש ברכה. היה צריך לעשות עסק, הולך לחייט, נותן לו כסף, הולך ומצליח. עוד פגישה קשה, נותן לחייט כסף ומצליח. כמה שהיה עשיר, תוך שלוש שנים נהיה כפל כפליים, כפול הרבה פעמים עושר עצום ביותר, התעשר עושר עצום ביותר בזכות אותו חייט.

יום אחד עשה מסיבה גדולה, בתוך המסיבה הוא היה שיכור, אמר לכולם תדעו התעשרתי בזכות אותו חייט, כל מה שאני עושה, אני נותן לו לפני כמה פרוטות ומה שאני רוצה מצליח.

כל העיר שמעה את זה, כולם התחילו ללכת לחייט, כל מי שצריך דבר הולך לחייט לקבל ברכה, נותן פרוטה, עוד פרוטה, עוד פרוטה, כך יצא השם של החייט, כולם קראו לו "חייט בעל הנס", כל מה שהיה מבקש השם היה עונה לו.

ה"בעל שם טוב" שמע על אותו חייט, הבעל שם טוב רצה לדעת מי הוא, שלח שניים מהתלמידים שלו, ללכת אליו ולהביא אותו אליו.

הבעל שם טוב ראה אותו שהוא לא תלמיד חכם, לא למד, לא שנה, אין בו תורה, אדם פשוט. אמר לו הבעל שם טוב, מאיפה הכוח שלך, איך מה שאתה מברך עונים לך? התחיל הבעל שם טוב לחקור ולשאל בסוף מה ראה הבעל שם טוב, בזכות הפדיון שבויים, הכסף שהוא מסר את נפשו ונתן, בזכות זה זכה שיהיה לו כוח של ברכה. לקח אותו הבעל שם טוב ולימד אותו תורה וחזיק אותו עד שהוא נהיה אחד מהתלמידים של הבעל שם טוב, הצדיקים הגדולים.

ראים פה יסוד גדול, יש אנשים שעושים צדקות יותר גדולות מהשלוש מאות רובל שלו, אבל לא במסירות נפש, זה לא הפרוטה האחרונה.

מתי שאדם עושה מצוה בשארית כוחותיו, מכל הכוח שלו, השכר שלו גדול ביותר.

